

Satan ušel na skuterju, 2.

Pobeg obsojenca s pomenljivim umetniškim imenom Satan, ki je na skuterju pobegnil izpred Univerzitetnega kliničnega centra (UKC) v Ljubljani, ni mogoče pripisati pravosodnemu policistu, ki je obsojenca spremljal na podlagi odredbe pristojnega starešine oddelka za varnost Zavoda za prestajanje kazni zapora (ZPKZ) Dob in z napotnico zaporskega zdravnika. Obsojenca je spremljal le en sam pravosodni policist, ki pa proti vrhunsko borilno usposobljenemu in fizično premočnemu obsojencu ni imel prav nobenih možnosti, da bi beg preprečil.

Vodstvo Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij (URSIKS) sicer trdi, da beg obsojenca ni posledica kroničnega pomanjkanja pravosodnih policistov, čeprav iz aktualne prakse vemo, da je to eden od glavnih vzrokov, da tudi nevarne obsojence spremlja le po eden pravosodni policist. Vlado Republike Slovenije in ministrstvo za javno upravo ter ministrstvo za pravosodje **Sindikat** državnih organov Slovenije (SDOS) že leta opozarja, da je nedopustno, ko zaradi pomanjkanja pravosodnih policistov direktorji ZPKZ ne izvršujejo odredb sodišč o privedbi obsojencev in priporikov na sodišča ter hkrati slabijo varnost zaporov, ko po nepotrebnem preobremenjujejo pravosodne policiste, saj v zadnjem času ponoči tudi do 100 (sto) obsojencev varuje le en sam. Generalni direktor URSIKS mag. Bojan Majcen in ministrica za pravosodje dr. Dominika Švarc Pipan se bosta morala zelo hitro sestati s predsednikom vlade Robertom Golobom, ko bodo morali najti ustrezno rešitev, ki je skozi pogajanja z vlado ni mogoče doseči.

Zaradi preobljudenosti vseh slovenskih zaporov lahko pričakujemo, da bo podobnih ekscesnih dogodkov še več, saj vlada in ministrstvo za javno upravo ne sprejemata predlogov ministrstva za pravosodje in SDOS, da je ta problem treba nujno in do-

končno rešiti, ne pa že leta obljubljati neke vedno bolj oddaljene boljše čase ter modrovati, kako poklic pravosodnega policista ni tvegan in nevaren, čeprav so zaradi kadrovske podhranjenosti in dobesedno po-habljenega načina varovanja stalno fizično ogroženi, preobremenjeni in v stresu, kar se več kot nazorno kaže tudi v 15-odstotni dnevni bolniški odsotnosti. V letu 2022 so v URSIKS zabeležili 124.632 ur boleznin in 9628 ur bolniških odsotnosti zaradi nesreč pri delu, izplačanih pa je bilo tudi 76.201,5 nadure oziroma 19,69 odstotka več kot v letu 2021, kar lahko izenačimo s primanjkljajem vsaj 40 pravosodnih policistov, ki pa jih samo z domiselnim in lepim sloganom, da je pravosodni policist poklic, s katerim rasteš, ni mogoče pridobiti, saj ga ni dobrodušnega kandidata, ki bi bil pripravljen za minimalno plačo delati v zaporu.

Obžalujem dejstvo, da slovenska politična oblast še vedno nima nekega jasnega in primerno kritičnega odnosa do razmetavanja javnega denarja, pregona korupcije in zlorab javnih pooblastil, zato najverjetneje tudi nima še kako potrebnega pravega odnosa do zaporskih uslužbencev in tudi do zapornikov, čeprav so oboji preobremenjeni zaradi prenatrpanosti zaporov. Takšnih, kot je pobegli Satan, zna biti vse več, pravosodnih policistov pa vse manj, še posebej takšnih, ki bi podobnim »satanom« bili kos, kajti aktualnim posadkam pravosodnih policistov v slovenskih zaporih primanjkuje časa za normalen počitek in za normalno socialno življenje ter seveda tudi za permanentno strokovno izobraževanje in usposabljanje v borilnih veččinah, čeprav je vse naštetu ključnega pomena za varno, strokovno in normalno delovanje slovenskega zaporskega sistema.

FRANČIŠEK VERK, predsednik **Sindikata** državnih organov Slovenije